

چیمان که م بوو ، منال نه بی نابی چش « میش هه نکه که دیسانه وه خوی به شووشه که دا دایه وهو ، جه مسه ری مه سه له که ی له دست دهر کردیته وه ، له سه رخو سهرت به رز کردهو ، ته ماشایه کت کردو هیجت نه وت .

- قوربان .. نه مه جاری سی یه مه تی هه لچمه وه ، که چی هه ر ته واو نابی ، رزگارم بی و نیو هیش سهرتان سووک بی ، دیته سهر نه وه ی کوتایی بی بیت و ده لین نابی ، ناته واوه . کابرای بهر میزه که ت ، سه ره لبرینه که تی به هه ل زانی ، له چاو تروکانیکدا نه و هه موو قسه یه ی کردو ، باوه شه کاغه زه که ی ده ستیشی به ده میوه خسته بهر ده ستت .

به تیله ی چاو سه رنجیکی لاپه رهی سه ره وه ی باوه شه کاغه زه که ت داو ، کیشه که ت بیرکه وته وه ، نیتر ده ستت بو نه برد ، ملیکت باداو وتت :

- به خوا سهیره ... کاکه تو نازانی نابی چییه ؟ شتیک که ده لین نابی مه عنای نابی ، نیتر بو نه وه نده ی له سه رده پروی ؟! نابی براکه م نابی بجیته نه قلته وهو .. نا .

- بو نابی ، براکه م ، چی ناته واوه ؟ پیم بلی ته واوی بکه م نیتر بو نابی ؟

ته له فونه که دیسانه وه لی دایه وهو ، له ژیر قورسایی نه و پرسیاره ی کابرای دهر کردی ، رامای .. رامای تا هه ناسه ت هاته وه ، نه وچا به ساردییه که وه ده ستت بو دریز کرد .

- به لی .. به لی ... باشه خوشکم باشه ... خومم .. باشه . هه ر به و ساردیه شه وه ، ته له فونه کت خسته وه جی ی خوی و ، جگه ره یه کی دیکه ت به جگه ره که ی پیشووت داگیرساند ، یه ک دوو مژی قوولت بی که یاندو به ته کان هه ستای پروی ته ماشات کرد ، کابرا هه ر وه ستاوه ، ده می ده جولاً به لام یا تو هیجت نه ده بیست یا نه و هیچی نه ده وت .

- کاکه .. براکه م .. رای به پیره به ری گشتی له سه ر نی یه و نابی .

فه وزییه عیزه دین ره شید

ده توت به سه ر کورسی یه که دا ، تو اویته وه ، گیانت دازایی بوو ، نانیشکت له چوکت چه قاند بوو ، سهرت هینده گران ببوو ، ملت بو ی راگیرنه ده کرا ، وه کو سه ره شه کروکیک به شوول لی درابی ، شوپ ببوه وه نیولقه شه نی په نجه کانت . میش هه نگیکیش ، په یتا په یتا خوی به شووشه ی په نجه ره که دا ده دا سه ری خوی ده کوتایه وهو ، سه ری گلوله خه مه که ی توشی ون ده کرد ، له دلی خوتا وتت :

« خوبه زور نییه ، خوا نه وه نده ی زیاتر پی ره وانه دیوین له وه زیاترمان له باردا نییه و .. نا ، خو عه یب نییه ، عه یب نه وه یه خومان تووشی گنچه لیک ی وا بکه ین هه تا ماوین له ژیر باریا بنالینین و خه لک پیمان پیبکه نی ، بو خومان داسا کابووین ، له

به دهم ریکردنه وه ، قسه کانت بو کابرا کرد ، ئیتر چاوه پری ی هیچی ترت نه کرد ، به یه ک ته کان خوټگه یانده بهر دهرگای به ریوه بهری گشتی ، که دهستت بو دهرگا که برد ، ساردیه ک دهست و په نجه ی ته زانندی و ، خوشت سارد بویته وه ، وه کو یه کیک شتیکی ون کردی ، هندی گیرفانه کانت که پای و ، له گه لیا ورده ورده ، له سه رخو روت له ژووره که ی خوټ کرده وه ، ناواته خواز بووی که س سه رنجی نه دابیتی ، له بهر هاوری که له روت نه ده هات نه گینا که زت لی بوو به دهنگیکی به رز بلی ی :

« نه .. ناچم .. نه وسای که پیم دهوت ، بهرله وه ی بچینه نوستن که به که بخو ، فیلی لی ده کردم .. ئیستاش خوی چونی کرده با ناواشی چاره سه ربکات .. من نه م دیوه نافرته نه وه نده سه رسه خت و ، چاوقایم .. دواپی من نه مه کهوت مانگه دهرم کرده و ، لیم نه پرسیه ته وه ، بو خه سه خانه ش ناروم ، ئیستا بروم بلیم چی .. ؟! » . به سه ر کورسی یه که تا داچورایته وه ، چه ناگت له سنگت قایم کرد ، چاوت له نیوان هه ردوو پیت بری ، په نجه که له ت له لاجانگت توند کردو ، به په نجه ی تووته و برا تووته ت ، وه ک دهست به ته لی نامیریکی موسیقادا بینی ناوا په نجه ت به نیوچاوانتا ده هیناو ، دوو که لی جگه ره که شت له تویی هه ردو په نجه که ی ترته وه ده چوو به ناسماناو ، نه وه نده ی ترمیش هه نگه که ی لانه وازده کرد ، له دلی خوټا نه توت : « جاری یه که م دوو سی سه عات ماومرد ، جاری دووهم خه ریک بوو خوشی به سه ریوه پروات ، جاری سی یه م نه وه کام بوو ، مامانه که خنکاندی ، نه ی ده بی نه مجاره چی بینی ؟! کوپه کی ده لی نیشانه یه کی دیکه ی ناخر زه مانی نابی .. کی جوزانی ؟! .. زور سهیره نه تبی هه ر وه ی ، ناتبی هه ر وه ی ، شتی به م حاله بی نه بوونی چاکتر نییه ؟! . میش هه نگه که دیسانه وه خوی دایه وه به شووشه که دا ، ناچار سه رت هه لیری ته ماشایه کت کردو ، بزیه کی پر ته وسه

لیوه کانی له یه ک ترازانندی ، بی نه وه ی هه ست بکه ی هه ستایته سه رپی ، په نجه ره که ت کرده وه و مژیکی دیکه ت له جگه ره که ی دهستت دایه وه و ، ناغزه که بیت توپ هه لدایه دهره وه ، دهستت نایه کورته که لاگت و ، چاوت برییه نه و خه لکه ی وه ک ناو پوشتنکه ره به شه قامه که دا ده هاتن و ده چوون ، بیرت روی . « به خوا نه ژنه و ته یه .. من ده لیم نه و مه سه له یه نه وه ناهینی ، یه کجاری ، تو وای بو ده که پیت ، نه و نه لی ، نافرته ی نه زوک کاره که ریکی نانه سکه ، ئی بلی تو بو منی ناهینی ، تو بو نه وه ت نییه کوانووی من نه کوژیته وه ؟ ، من نامه وی ، ئیستاش نه لیم نامه وی .. نامه وی »

هیشتا به ته وای له وتنی دوا وشه نه بو بویته وه ، وه کو یه کیک بدری به ناوشانیا سه رت به رز کرده و ، چاوت له شوینیکی دوور بری و ، دهستت نوقاند .

« ها .. راسته من نامه وی ، به لام نه ی نه و ؟ کی نه لی نه و خوی ناره زووی نه م به زم و ره زمه ناکات .. ها ؟! نه ویش مافی خویته ی .. »

له وه دا بووی سه رزه نشتی خوټ بکه ی ، که چون تا نه و ساته بیرت له و مافه ی نه و نه کردوته وه ، که چی لچیکت هه لقورتاندو ناوریکی په له ت دایه وه و ، ناره قه که ی نیو چاوانت سه رییه وه و ، ناوات به خوټ وت :

« نا .. نا .. وانی یه ، کاتی نه و نه و مافه ی هه یه خه مه که ی هه ر بو خوی بیت و ، به ناوی منه وه بانگنه کری ، نا .. نه یهینی ، با بیباته وه مالی باوکی .. »

ته له فونه که دیسانه وه لی دایه وه ، نه تویرا دهستی بو بهری ته ماشات کرد ، چاوت بری یه هاوری که ت ، نه ویش هه روا ، نیوه ته ماشای یه کتان ده کردو ، نه ویش به رده وام له زهنگی نه دا ، نه و ته له فونه که ی هه لگرت ، زوری نه برد له گوئی هینایه خواره وه دهستی خسته سه ر .

- تویان نه وی .
- نه یووت کی یه ؟!

ئاواتى مروڧىك

ئاشتى عوسمان دانش

سليمانى / گەلاويزى / 1984

ئىوارىيەكى پىرلە مژدە ، مژدەى ئەو كارو ئاواتانەى وەك
گىرىك لە گىانم ئالاولە ، بووتە بسوركانىكى پىر ، گىرو تىنى لە
هەناومدا بى شومارە .. ھاكا ساتىكى زور نىزىك بىتە قىتە وەوناو
جەرگم بە جارىك هەلتە كىنى ، ئەوسا بە هىچ جورىك خوم بو
رانساگىرى و ئەترسم وەك ئەو مروڧانەم لىبىت كە هىچ
دەسە لاتىكىان بەسەر خوياندا نەماو ، بوونەتە گالتە گىرى
خەلكى .. ناھە قىان ناگرم ... تازە ئەوانە روڧىشتن مەگەر مەرگ
لە باوھى گورىان بىت و تاھە تاھە تايە ئاسوودەيان بىكات ..
بو !! منىش زور جار ئارامم لە بەر ئەبرى و بەلام بە پلەى ئەوان
نا ، هەندى كارم لى ئەو شىتە وە زور بى شادئەم فىنكىەكى
زور ئەداتە دلە لاوازەكەم ئارامم ئەكاتە وە ، ئەدەمە شەقەى
بال وەك مەلى بى غەم هەموو ئاسمان تەى ئەكەم ، خوم لى ئەبىتە

– نازانم .. ئافرەتىكە بە ئاستەم دەنگى دەردەچى دەلى پىنى بلى
دايكى (ژىنو) يە .

سەرت بەرزكردەو ، بروكانت هىنايە وە يەك ، نەتناسى يە وە ،
ھاوېرىكەت تەلە فونەكەى دا يە دەستت لەسەر خونات بە لا
گوڧتە وە .

– (ژىنو) دەستى باوكى ماچ دەكا .. لە نەخوشخانەكەى
سەر وە چاوەروانىن بى بە دووماندا . دەنگەكەت ناسىيە وە ،
رووت رەش داگىرسا ، هەستايە سەرى ، ئاوازي دەنگەكە ،
لە ساتە وەختىكدا سوورى هەلگىرايت ، لىوھكانت لە يەك
ترازان و ھەر چەندت كردو ، كوڧشاى دەست گوى نەكرد هىچ
بلى ، بە پىرتا و بەرە و دەرگاگە روڧىشتى ، لەوى نىوچاوانت
تەقى بە نىوچاوانى – كاپراكە وە – كاغەزەكانت لە دەست
خستە خوارە وە ، نەپەرژاى داواى لىبوردن بىكەى ، لەبەر
دەرگاگەى بەرىوھەرى گشتى دا فرىات كەوتە وە . پەنجەى
خستبە سەر كاغەزەكانى .

– ئا قورىان .. بەرىوھەرى گشتى بىرىارى لەسەر دا .. ئا ..
ئەوھتا .

– باشە .. باشە كاكە گىان ، ئەگەر بە ئەركى نازانى سبەىنى
بىتتە وە بووت تەواودەكەم .

بە دەم رىوھەرنە وەندەت بو دەوترا ، گەيشتتە دەرگاگە وەكو
ھاوھلىكى دىرىن خوت كرد بە ژوورا ، چاوەرىى (فەرمو) ت
پى نەكرا ، زورى نەمابوو (بەيانى باشىش) نەكەى ،
دەستەكانت هەلتە گلوفت ، بسكەى سىمىلت دەھات خوشت
نەتزانى چون وتت :

– قورىان .. ئەگەر بواریدەن ، ئىمە مندالمان بوو ، بەلكو
دەچم مندالەكانم لە نەخوشخانە دەبەمە وە ، سبەىنى دىمە وە .